

Een Afscheid en een Welkom.

Ongetwijfeld zullen de lezers van dit tijdschrift met volle instemming kennis genomen hebben van de weemoedige woorden neergeschreven door den heer J. M. Klinkhamer ter gelegenheid van het aftreden van Dr. Th. Dentz als Lector aan de Rijksuniversiteit te Utrecht. Geruimen tijd was het velen onzer reeds bekend dat Dr. Th. Dentz bij den aanvang van den nieuwen cursus zijne lessen niet zou hervatten en dat de regeering moest omzien naar een andere onderwijskracht.

Dat zij hierbij op groote moeilijkheden zou stuiten ook dit was voor ons geen onbekend feit. Zelfs in de tandheelkundige wereld werd met spanning afgewacht hetgeen er zou of zou **kunnen** gebeuren.

Gedacht werd aan de mogelijkheid dat een buitenlander als opvolger zou worden benoemd. Geen wonder dus dat het Koninklijk besluit waarbij de benoeming van den heer John E. Grevers als opvolger van Dr. Th. Dentz groote ontspanning teweeg bracht.

Deze tijding zoo geheel onverwacht voor de meesten onzer heeft een dubbel gevoel van dankbaarheid bij ons gewekt, zoo sterk dat wij ons onwillekeurig afvroegen, aan wie zijn wij grooter dankbaarheid verschuldigd: aan

de Regeering, wie het mocht gelukken een onderwijskracht ver over de grenzen bekend aan een harer oudste universiteiten te verbinden, of aan hem, die zich met opoffering van zooveel deze benoeming liet welgevallen.

Wij weten maar al te zeer dat het den nieuw benoemden Lector veel strijd heeft gekost alvorens hij voor de opengevallen plaats wenschte in aanmerking te komen.

Een eervolle en schitterende praktijk van over de 30 jaren te gaan verwisselen tegen een leeraarsplaats, waarvan het gewicht door den nieuwen titularis niet wordt onderschat, en waar tegenover geen noemenswaardig materieel voordeel staat.

Wij gelooven namens alle tandheekkundigen te mogen zeggen dat alleen dit feit reeds in staat is den scheidenden collega in onze bekende hoogachting te doen stijgen.

De heer *Grevers* verdient bij zijn vertrek uit Amsterdam een diepgevoeld woord van afscheid te hooren, dat de Redactie mij hiertoe heeft aangezocht, daarvoor ben ik haar dankbaar. Want doordien ik zoo gaandeweg tot de ouderen ben gaan behooren is het mij gegeven mijn hooggeschatten collega in zijn werkkring te schetsen.

Flauw herinner ik mij nog zijne vestiging, helderder staan mij echter voor den geest de vooroordeelen, die hij had te overwinnen om de nieuwere behandelingsmethoden ingang te doen vinden.

Met de komst van *Grevers* had zich niet alléén in de plaats zijner vestiging eene nieuwe aëra in de Tandheekkunde geopend doch ook ver over de grenzen zijner vaderstad.

Door zijn optreden dwong hij de achting zijner patiënten af en van dien tijd dagteekent het feit dat de tandheekkunde grootere waardeering ging ondervinden.

Ik herhaal het met nadruk: Grevers verschijnen in de hoofdstad des lands heeft den tandheekkundigen stand een geheel ander aanzien gegeven.

Wanneer binnenkort de heer Grevers Amsterdam gaat verlaten, hij houde zich overtuigd dat dit alles de beteekenis van dit afscheid niet weinig verhoogt.

Rest ons slechts de wensch dat hij te Utrecht moge vinden wat hij heeft verlangd; aan een altijd aandachtig gehoor bij zijne lessen, hieraan valt niet te twijfelen. Op de studenten in de Tandheekkunde rust thans de plicht het verblijf van den nieuwen Lector te veraangenamen. Van een eendrachtige samenwerking met de Assistenten houden wij ons overtuigd.

Moge alles naar wensch uitkomen opdat de komst van den nieuwen Lector een welkom zij.

November 1908.

H. B. DE JONGE COHEN.